

ήρα

ήρα, η, ουσ. [<αρχ. αἴρα], η ήρα·

- ξεχωρίζω την ήρα απ' το σιτάρι, ξεχωρίζω, ξεκαθαρίζω, απομονώνω τα αρνητικά από τα θετικά στοιχεία, τα άχρηστα από τα χρήσιμα, τους ανάξιους από τους άξιους, ώστε να επικρατήσουν οι δεύτεροι και να παράγουν επωφελές έργο για την κοινωνία: «αν δε βρεθεί ένας πρωθυπουργός, που να 'χει τα κότσια να ξεχωρίσει την ήρα απ' το σιτάρι μέσα στην κυβέρνησή του, τότε ο τόπος αυτός είναι καταδικασμένος»·

- ξεχώρισε η ήρα απ' το σιτάρι, ξεχώρισαν, ξεκαθάρισαν, απομονώθηκαν τα αρνητικά από τα θετικά στοιχεία, τα άχρηστα από τα χρήσιμα, οι ανάξιοι από τους άξιους και επικράτησαν οι δεύτεροι, που παράγουν επωφελές έργο για την κοινωνία: «απ' τη μέρα που ο πρωθυπουργός, ξεχώρισε την ήρα απ' το σιτάρι μέσα στην κυβέρνησή του, ένας νέος άνεμος αισιοδοξίας φυσάει σ' αυτόν τον τόπο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας